

Maj 2019

Wyrok TSUE w sprawie kart paliwowych

Fakty

Dnia 15 maja 2019 r. Trybunał Sprawiedliwości UE wydał wyrok w sprawie Vega International Car Transport and Logistic – Trading GmbH (sygn. C-235/18) dotyczący możliwości odliczenia VAT w przypadku zakupu paliwa przy użyciu kart paliwowych.

TSUE uznał, że w stanie faktycznym, którego wyrok dotyczył, zakup paliwa przy użyciu kart paliwowych nie stanowił dostawy towarów dokonywanej przez emitenta tych kart, a zatem faktura, dokumentująca dostawę paliwa, wystawiona przez emitenta niebędącego bezpośrednim dostawcą, nie daje prawa do obniżenia podatku należnego o podatek naliczony wynikający z tej faktury.

Komentarze

Dotychczasowa praktyka w tej kwestii ewoluowała.

Początkowo polskie organy podatkowe oraz polskie sądy, powołując się na wyrok TSUE w sprawie Auto Lease Holland (sygn. C-185/01), traktowały czynność dokonywaną przez emitenta karty paliwowej jako usługę finansową polegającą na finansowaniu zakupu przez emitenta. Czynność ta była traktowana jako usługa zwolniona z od podatku VAT.

Z czasem jednak orzecznictwo uzależniło kwalifikację czynności dokonywanych przez emitentów kart od postanowień umów łączących ich z nabywcami paliwa i z dostawcami.

Należało ustalać, czy emitent ma wpływ na cenę, po której paliwo jest sprzedawane nabywcy oraz czy odpowiada wobec nabywcy za wady paliwa jako towaru.

Udzielenie pozytywnej odpowiedzi m. in. mogło powodować, że czynność dokonywana przez emitenta mogła być traktowana jako

dostawa towarów dokonywana w ramach transakcji łańcuchowej, opodatkowana według stawki właściwej dla dostawy paliwa (tj. według stawki podstawowej). Wówczas możliwe było odliczenie przez nabywcę paliwa podatku naliczonego wynikającego z wystawionej na niego przez emitenta faktury dokumentującej dostawę paliwa.

W wyroku z dnia 15 maja 2019 r. TSUE stwierdził, że emitent występuje jako podmiot kredytujący kupującego.

Zdaniem TSUE świadczy on zatem usługę zwolnioną z podatku VAT na podstawie art. 135 ust. 1 lit b) dyrektywy 2006/112/WE.

Ze stanu faktycznego, na kanwie którego zapadł wyrok, nie wynika jednak, jak dokładnie kształtuje się stosunek umowny pomiędzy emitentem kart paliwowych a ostatecznymi nabywcami paliwa oraz pomiędzy emitentem kart a dostawcą paliwa.

W uzasadnieniu wyroku TSUE również nie odnosi się do wpływu lub braku wpływu postanowień umownych oraz kwestii negocjacji ceny na kwalifikację czynności dokonywanej przez emitenta karty jako dostawy towarów lub świadczenia usług.

Analiza

Wyrok TSUE nie odpowiada na pytanie, które zadał NSA.

Pytanie NSA dotyczyło bowiem kwestii zastosowania zwolnienia również w przypadku, gdy w ramach transakcji negocjowane są warunki umowy i dokonywane są konkretne czynności.

Uzasadnienie wyroku TSUE miało charakter bardzo ogólny. Nie została rozstrzygnięta kwestia, czy nabycie paliwa przy użyciu kart paliwowych przez nabywcę powinno być zawsze traktowane przez emitenta tych kart jako usługa kredytowania zwolniona z podatku VAT, czy też pod pewnymi

warunkami będzie stanowił dostawę towarów opodatkowaną według stawki podstawowej.

Polskie sądy będą musiały zdecydować, jakie znaczenie nadać wyrokowi TSUE.

Nie sposób bowiem stwierdzić, czy wyrok ten potwierdza słuszność dotychczasowej praktyki orzeczniczej w Polsce uzależniającej kwalifikację czynności dokonywanych przez emitenta od postanowień umownych, czy też TSUE opowiedział się za tym, aby w każdym przypadku sprzedaży paliwa przy użyciu kart paliwowych czynność dokonywaną przez emitenta traktować jako świadczenie usług kredytowania zwolnione z podatku.

Jeżeli chcieliby Państwo otrzymać dodatkowe informacje lub odpowiedzi na nasuwające się po lekturze pytania, zapraszamy do kontaktu i nawiązania współpracy:

**MARIUSZ ALEKSANDROWICZ
PARTNER**

e-mail: maleksandrowicz@fka.pl

**KAROL SZELĄGOWSKI
SENIOR ASSOCIATE**

e-mail: kszelagowski@fka.pl

KONTAKT:

FKA Furtek Komosa Aleksandrowicz
Plac Małachowskiego 2
00-066 Warszawa

T: +48 22 581 44 00